

Filippiläiskirje

- Käsitellään kahdessa sanan ja rukouksen illassa Paavalin kirjettä Filippiläisille:
 - Osa 1: luvut 1-2, 21.3.2019
 - Osa 2: luvut 3-4, 4.4.2019
- Tutustutaan samalla hieman siihen, miten uusi **Sana Elämään kommentaariraamattu** (Aikamedia, 2018) avaa Raamatun sisältöä.
 - Alkuperäisteos: Life Application Study Bible, Tyndale House Publishers, alkaen v. 1988, useita painoksia

Martti Vilpas, kevät 2019

Taustaa Filippiläiskirjeelle

- Kirjoittaja: Paavali noin v. 61 jKr. ollessaan vankeudessa Roomassa
- Filippin seurakunta oli ensimmäinen nykyisen Euroopan alueella (nyk. Pohjois-Kreikassa Bulgarian eteläpuolella).
- Paavali istutti seurakunnan toisen lähetysmatkansa aikana, noin v. 50-51 (Apt. 16: 11-40).
- Fil-kirje toimitettiin seurakunnalle siis noin 10 v. myöhemmin.
- Paavali vapautui vankeudesta ja kävi vielä 3. lähetysmatkansa aikana tervehtimässä ja rohkaisemassa Filippin kristittyjä (Apt. 20:6).

Taustaa Filippiläiskirjeelle

- Apt. 16: 6-40 kertoo, miten seurakunta alkoi muodostua.
- Filippi (alk. Kredines) oli menestyvä kauppakaupunki ja roomalainen siirtokunta Makedoniassa. Kaupunki sijaitsi Euroopan ja Aasian yhdistävän kauppateiden (Via Egnatia) varrella ja oli siten keskeisellä paikalla. Oli siten myös otollinen idän ja lännen uskontojen sekoituspaikka.
- Paavali ja Silas viipyivät Filippissä vain muutamia päiviä, mutta saivat kuitenkin seurakunnan alulle. He kohtasivat mm. purppurakauppias Lyydian, heitä vankilassa vartioineen vartijan (jaa 31) ja uskonveljiä, joita rohkaisivat (jaa 40).
- Seurakunta kasvoi pääosin uudestisyntyneistä pakanakristityistä. Eivät tunteneet VT:tä, eikä Paavali lainaa VT:tä kirjeessään lainkaan.

Filippiläiskirjeen sisältö

- Kirjeen kantava teema on **ILO**, vaikka Paavali kirjoitti sen vankeudessa Roomassa.
- Kirjettä kutsutaankin ilon kirjeeksi. Avainjake: Fil. 4:4 *"Iloitkaa aina Herrassa, vieläkin sanon: iloitkaa!"*
- Syy Paavalin iloon oli olosuhteista huolimatta hänen läheinen suhteensa Jeesukseen. Kirje avaa tätä ja opettaa meitäkin iloitsemaan, vaikka olisi vaikeuksia
- Kirjeen luvut
 1. Ilo kärsimysten keskellä
 2. Ilo palvelustehtävissä
 3. Ilo uskossa
 4. Ilo antamisessa

Filippiläiskirjeen keskeiset teemat

Teema	Selitys	Merkitys
Nöyryys	Kristuksen nöyryys	Toisten palveleminen, itsekkyyden riisuminen
Uhrautuvaisuus	Kristuksen kuolema Paavalin asenne	Muiden tarpeet omien edelle.
Ykseys	Yksimielisyys srk:ssa ja elämässä	Rakkaus yhdistää ja poistaa itsekkyyden
Kristillinen elämä	Paavalin esimerkki kristityille	Kasvu kristittynä
Ilo	Syvä rauha, vaikka ympärillä kuohuu	P.H antaa voiman nousta olosuhteiden yläpuolelle

Luku 1: 1-5

Alkutervehdys ja rukous seurakunnan puolesta: jakeet 1-11

1 Paavali ja Timoteus, Kristuksen Jeesuksen palvelijat, tervehtivät kaikkia Filippissä olevia Kristuksen Jeesuksen pyhiä sekä seurakunnan kaitsijoita ja palvelijoita.

2 Jumalan, meidän Isämme, ja Herran Jeesuksen Kristuksen armo ja rauha teille

3. Kiitän Jumalaani aina kun muistan teitä,

4 aina kun rukoilen teidän kaikkien puolesta. Rukoillessani iloitsen siitä,

5 että olette alusta alkaen olleet ja yhä olette mukana evankeliumin levitystyössä

Luku 1: 1-5 (selitys)

- Paavali kirjoitti tällä kertaa vain filippiläisille, eikä osoittanut kirjettään kiertokirjeeksi eri seurakunnille.
- Paavali halusi kiittää lämpimästi Filippin uskovia taloudellisesta avusta, jota oli saanut heiltä ollessaan vankina. Halusi tuoda esiin, että oli täynnä iloa, vaikka olikin vankina.
- Hän tunsi syvää rakkautta ja ystävyyttä Filippin uskovia kohtaan. Rukoili vankina paljon heidän puolestaan ja kiitti seurakuntaa osallistumisesta evankeliumin levitystyöhön.
- Toimii hyvänä esimerkkinä omille asenteillemme!

Luku 1: 6-7

6 Minä luotan siihen, että Jumala, joka on teissä aloittanut hyvän työnsä, myös saattaa sen päätökseen Kristuksen Jeesuksen päivään mennessä.

7 Minulla on täysi syy ajatella teistä kaikista näin, sillä te olette minun sydämessäni, ja olenpa vankilassa tai puolustamassa ja vahvistamassa evankeliumia, te kaikki olette osallisia samasta armosta kuin minä.

Luku 1: 6-7 (selitys)

Paavali kuvaa, mitä on hengellinen kasvu!

- Jumala aloitti työnsä edestämme jo Golgatan ristillä. Se työ alkoi meissä silloin, kun päätimme antaa elämämme hänelle.
- Sen myötä puolustaja Pyhä Henki asuu meissä ja auttaa meitä matkalla kohti Kristuksen kaltaisuutta. Tämä Jumalan armotyö (jaa 7) meissä jatkuu aina siihen saakka, kun uskomme muuttuu näkemiseen
- Joskus voi kuitenkin tuntua, että kasvu ei oikein edisty...silloinkin **voi luottaa** tähän lupaukseen, johon Paavali luotti 100%. **Jumala on luvannut** viedä alkamansa työn päätökseen, kun emme luovuta!
 - ”Te kaikki” - tässä saattoi olla myös ohjausta Filippiin uskontojen sekamelskassa toisin ajattelevia kohtaan (Novum). Varteenotettava asia myös tänä päivänä.

Luku 1: 8-11

8 Jumala on todistajani, että minä kaipaen teitä kaikkia ja rakastan teitä hellästi, niin kuin Kristus Jeesus teitä rakastaa.

9 Rukoilen myös, että teidän rakkautenne kasvaisi ja yltäisi yhä parempaan ymmärrykseen ja harkintaan,

10 niin että osaisitte erottaa, mikä on tärkeää, säilyisitte puhtaina ja moitteettomina odottaessanne Kristuksen päivää

11 ja tuottaisitte Jumalan kunniaksi ja kiitokseksi runsain mitoin hyvää hedelmää, jonka saa aikaan Jeesus Kristus.

Luku 1: 8-11 (selitys)

- Paavali kaipasi sydämestään Filippin uskovia! Tämä ei perustunut vain yhteisiin muistoihin vaan myös keskinäiseen yhteyteen. Kaikki uskovat olivat – ja ovat – osallisia samasta armosta kuin Paavali. Kristuksen rakkaus innostaa meitä keskinäiseen rakkauteen ja osoittamaan sen.
- Paavali rukoili filippiläisten puolesta (jakeet 9-11), että he kasvaisivat Jumalan rakkauden vaikutuksesta kohti parempaa ymmärrystä ja harkintaa sekä hyvän ja pahan erotuskykyä.
- Nämä ovat tärkeitä tavoitteita meillekin. Hepr. 5:14 painottaa arviointikyvyn tärkeyttä.
- Tavoite (jake 11): tuottaa Jeesuksen aikaan saamana hyvää hedelmää → Vrt. Jeesuksen viinipuuvertaus: runko antaa voimaa, jotta oksat eli me kasvattaisimme hedelmää! Myös Gal. 5: 21-23.

Luku 1: 12-14

”Elämä on minulle Kristus”

12 Veljet, tahdon teidän tietävän, että se, mitä minulle on tapahtunut, onkin ollut eduksi evankeliumille.

13 Koko henkivartiostolle ja kaikille muillekin on käynyt selväksi, että olen vangittuna Kristuksen tähden.

14 Useimmat täkäläiset veljet ovat Herraan luottaen saaneet minun kahleistani lisää rohkeutta ja julistavat Herran sanaa entistä pelottomammin.

Luku 1, jakeet 12-14 (selitys)

- Paavalin vankeus olikin eduksi evankeliumille, ja se oli ilonaihe inhimillisten huolten yläpuolella!
- Olosuhteet eivät ole tärkeintä, vaan se, miten niiden keskellä toimii. Paavali käänsi haasteet mahdollisuuksiksi kertomalla koko henkivartiostolle Jeesuksesta ja rohkaisemalla monia uskovia vainojen lähestyessä.
- Tämä rohkaisu osuu meihinkin, koska saatamme menettää rohkeutemme tämän päivän haasteiden keskellä.
 - Se, miten suhtaudumme ja menettelemme, heijastaa uskoamme.
 - Usko kasvaa haasteiden keskellä - ja voi hiipua mukavuusvyöhykkeellä!
 - On hyvä myös kannustaa toisiamme haasteiden keskellä

Luku 1: 15-18

15 Jotkut tosin julistavat Kristusta vain kateudesta ja riidanhalusta, mutta toiset vilpittömin mielin.

16 Nämä toimivat rakkaudesta, koska tietävät, että minun tehtäväni on puolustaa evankeliumia.

17 Nuo toiset taas julistavat Kristusta juonittelunhalusta, epäpuhtain mielin, ja uskovat näin tuottavansa minulle murhetta täällä vankeudessani.

18 Mutta ei sillä väliä! Minä iloitsen siitäkin, kunhan Kristusta vain kaikin tavoin julistetaan, oli tarkoitus vilpitön tai ei.

Luku 1: 15-18 (selitys)

- Paavalin asenne oli hämmästyttävän epäitsekkäs. Ei välittänyt joidenkin julistajien vaikuttimista (kateus ja riidanhalu), vaan iloitsi, että Kristuksen evankeliumia julistettiin.
 - Paavali oli kuitenkin erittäin kriittinen harhaoppeja kohtaan (esim. judaismi), mutta tässä yhteydessä siitä ei ollut kyse.
- Paavali olisi voinut masentua ja lannistua jouduttuaan vankeuteen. Sen sijaan hän piti vangitsemistaan Jumalan suunnitelmien mukaisena!
 - Jumala käyttikin Paavalin vankeusaikaa saattaakseen evankeliumin Rooman keisarikunnan keskeisten henkilöiden tietoon
 - Vankeus antoi Paavalille aikaa myös kirjoittaa kirjeensä, jotka päätyivät myöhemmin Raamattuun
 - Tällä on todella suuri merkitys kautta aikojen ja koko maailmalle! Se oli Jumalan suunnitelma.
 - Jos näin ei olisi käynyt, emme nytkään voisi tutkia tätä ilon kirjettä!
 - Miten me suhtaudumme vastaaventyyppisiin tilanteisiin elämässämme?

Luku 1: 19-21

Minulla on vastedeskin aihetta iloita, 19 sillä tiedän, että teidän rukoustenne tähden ja Jeesuksen Kristuksen Hengen avulla tämä kaikki kääntyy parhaakseni.

20 Odotan ja toivon hartaasti, että en joudu millään tavoin häpeään vaan voin nyt niin kuin aina ennenkin olla rohkea ja tuottaa kunniaa Kristukselle, jäänpä sitten eloon tai kuolen.

21 Minulle elämä on Kristus ja kuolema on voitto.

Luku 1: 22-26

22 Mutta jos jään tähän elämään, siitä hyötyy tehtäväni. En tiedä, kumman valitsisin,

23 olen kahden vaiheilla. Haluaisin lähteä täältä ja päästä Kristuksen luo, sillä se olisi kaikkein parasta.

24 Teidän vuoksenne on kuitenkin parempi, että jään eloon.

25 Olen siitä varma. Niinpä tiedänkin, että jään tänne ja pysyn kaikkien teidän luonanne, jotta te edistyisitte uskossa ja saisitte siitä iloita.

26 Silloin te Kristuksen Jeesuksen omina saatte yhä enemmän aihetta riemuita minusta, kun jälleen tulen luoksenne.

Luku 1: 19-26 (selitys)

- Odotti oikeudenkäyntiään ja sitä että pääsisi vapaaksi tai saisi kuolemantuomion.
- Ei tiennyt kohtaloaan, mutta oli varma, että kaikki päättyy hyvin. Halusi tuottaa kunniaa Kristukselle, elipä tai kuoli. Oli luottavainen, tapahtuu mitä tahansa. Asenne!
- Rukoili, että voisi todistaa Kristuksesta rohkeasti oikeuden edessä. Elämä oli Kristus ja kuolema voitto – hän oli valmis kumpaankin.
- Paavali saikin levittää evankeliumia n. 2 vuoden ajan Roomassa ja kirjoittaa ns. vankilakirjeet (Ef., Kol., ja Fil.).
- Perimätiedon mukaan vapautettiin ja lähti vielä 4. lähetysmatkalleen. Vangittiin kuitenkin uudelleen ja koki lopulta vainojen tultua marttyyrikuoleman (Apt. 28:30-31 / lue esimerkkinä: s. 2302).

Luku 1: 27-30

27 Teidän on vain käyttäydyttävä Kristuksen evankeliumin arvoa vastaavalla tavalla. Pääsenpä itse käymään luonanne tai en, toivon saavani kuulla, että te pysytte lujasti samanhenkisinä ja taistelette yksimielisesti evankeliumin ja uskon puolesta

28 antamatta vastustajien säikyttää itseänne. Se on heille Jumalan antama osoitus siitä, että heitä odottaa kadotus mutta teitä pelastus.

29 Teille on suotu se armo, että saatte uskoa Kristukseen ja vielä kärsiäkin hänen puolestaan.

30 Te käytte samaa taistelua, jota olette nähneet minun käyvän ja jota nyt kuulette minun yhä jatkavan.

Luku 1: 27-30 (selitys)

- Paavali rohkaisee olemaan yksimielisiä. Se toteutuu, kun pysymme samassa hengessä ja taistelemme yksissä tuumin evankeliumin puolesta.
 - Ei ole syytä tuhkata aikaa ja voimavaroja riitoihin ja erimielisyyksiin sen sijaan, että taisteltaisiin yhtenä rintamana
 - Tarvitsemme rohkeutta vastustaa riitelyä ja säilyttää yhteinen päämäärä palvelle Kristusta.
- Paavali näki paitsi uskon, myös Kristuksen tähden tulevat kärsimykset etuoikeutena, ks. jakeen 29 kommentaari s. 2451.
- Paavalin mukaan kaikilla on sama yhteinen taistelu.
- Oikealla asenteella voi näyttää esimerkkiä muille. Paavali oli tässä tiennäyttäjä!

Luku 2: 1-4

Kristuksen nöyryys ja korotus

1 Jos kerran yhteys Kristukseen rohkaisee ja hänen rakkautensa suo lohdutusta, jos Henki meitä yhdistää ja jos tunnemme hellyyttä ja myötätuntoa toisiamme kohtaan,

2 niin tehkää minun iloni täydelliseksi ja olkaa yksimielisiä. Liittäköön teitä toisiinne rakkaus, sopu ja sama mieli.

3 Älkää tehkö mitään itsekkyydestä tai turhamaisuudesta, vaan olkaa nöyriä ja pitäkää kukin toista parempana kuin itseänne.

4 Älkää tavoitelko vain omaa etuanne vaan myös muiden parasta.

Luku 2: 1-4 (selitys)

- Filippi oli monikansallinen kaupunki, samoin sen seurakunta. Tarvittiin ohjeistusta, jotta yksimielisyys säilyisi.
- Paavali korosti Hengen yhteyttä ja sen vaikutusta itsekkyyden ja turhan kunnian tavoittelun sijasta.
- Kehotti siksi filippiläisiä rakastamaan toisiaan ja olemaan sopuisia ja yksimielisiä.
- Keskinäinen kilpailu hajottaa eheyttä, ja nöyrä asenne tukee sitä. Nöyryys liittyy totuudenmukaiseen käsitykseen itsestään. Kristus on paras esimerkki aidosta nöyryydestä.
- Lähimmäisen edun asettaminen oman edelle rakentaa yhteyttä. Tavoitteena on löytää sopu etsittäessä yhteisiä tavoitteita, vaikka joskus on erilaisia näkemyksiäkin. Kristus esimerkkinä →

Luku 2: 5-11

5 Olkoon teilläkin sellainen mieli,
joka Kristuksella Jeesuksella oli.

6 Hänellä oli Jumalan muoto,
mutta hän ei pitänyt kiinni oikeudestaan
olla Jumalan vertainen

7 vaan luopui omastaan.
Hän otti orjan muodon
ja tuli ihmisten kaltaiseksi.
Hän eli ihmisenä ihmisten joukossa,

8 hän alensi itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti,
ristinkuolemaan asti.

Luku 2: 5-11

9 Sen tähden Jumala on korottanut hänet yli kaiken ja antanut hänelle nimen, kaikkia muita nimiä korkeamman.

10 Jeesuksen nimeä kunnioittaen on kaikkien polvistuttava, kaikkien niin taivaassa kuin maan päällä ja maan alla,

11 ja jokaisen kielen on tunnustettava Isän Jumalan kunniaksi: "Jeesus Kristus on Herra."

Luku 2: 5-11 (selitys)

- Jakeet 5-11 ovat todennäköisesti alkuseurakunnan laulusta (Novum: Kristus-hymni).
- Sanoissa on paljon yhteneväisyyksiä Jes. 53 kanssa, jossa profetoidaan kärsivästä palvelijasta, Jeesuksesta.
- Hymnin sanat kuvaavat Jeesuksen työtä tiivistetysti nostaen esiin monia hänen luonteenpiirteitään.
- Luetaan kommentaari jakeille 5-11: s. 2452.
- Mitä ja miten voimme oppia tästä? Asenne itsekkyydestä ja omista oikeuksista on esteenä tälle. Tiitus 2:11-12 Armo kasvattaa meitä niin, että...tässä voidaan kasvaa.

Luku 2: 12-18

Kristityn vaellus

12 Siksi, rakkaat ystävät, niin kuin olette aina totelleet minua, kun olen ollut luonanne, totelkaa vielä enemmän nyt, kun olen poissa: tehkää peläten ja vavisten työtä pelastuaksenne.

13 Jumala saa teissä aikaan sen, että tahdotte tehdä ja myös teette niin kuin on hänen hyvä tarkoituksensa.

14 Tehkää kaikki nurisematta ja empimättä,

15 jotta olisitte moitteettomia ja puhtaita, nuhteettomia Jumalan lapsia tämän kieroutuneen ja turmeltuneen sukukunnan keskellä. Te loistatte siinä kuin tähdet taivaalla,

Luku 2: 12-18

Kristityn vaellus...

16 kun pidätte esillä elämän sanaa, ja minä voin Kristuksen tulemisen päivänä ylpeillä siitä, että en ole turhan vuoksi ponnistellut ja nähnyt vaivaa.

17 Vaikka minun, kun toimitan teidän uskonne uhripalvelusta, olisi lopuksi uhrattava henkeni, minä iloitsen ja riemuitsen kaikkien teidän kanssanne.

18 Iloitkaa ja riemuitkaa tekin samalla tavoin minun kanssani.

Luku 2: 12-18 (selitys)

Kristityn vaellus...

- Paavali rohkaisee koko seurakuntaa ponnistelemaan hajaannusta ja eripuraa vastaan. Tämä oli erityisen tärkeää Paavalin ollessa pois seurakunnan keskuudesta.
- Meidänkin pitää olla tarkkana, mihin uskomme ja kuinka elämme ja käytäydymme – ja että vallitseeko sopu... Keskittymällä Jeesukseen ja omistautumalla palvelemaan häntä voimme välttää harhapolut.
- Paavali opettaa filippiiläisille, että Jumala vaikuttaa halun toimia hänen hyvän tahtonsa mukaan! Näin seurakunta voi kasvaa oikeaan suuntaan ja antaa ulkopuolisille oikean kuvan
- ...ja loistaa pimeän maailman keskellä kuin tähdet maailmassa...tai kaupunki vuorella, vrt. Matt. 5: 14.

Luku 2: 19-30

Timoteus ja Epafroditos

19 Herraan Jeesukseen luottaen toivon voivani pian lähettää Timoteuksen luoksenne. Saanhan sitten itsekin rohkeutta, kun kuulen miten asiat siellä ovat.

20 Minulla ei ole ketään hänen vertaistaan, joka yhtä vilpittömästi huolehtisi teidän parhaastanne,

21 sillä kaikki ovat kiinnostuneita vain omasta edustaan eivätkä Jeesuksen Kristuksen asiasta.

22 Mutta Timoteuksen luotettavuuden te tunnette: yhdessä minun kanssani hän on uurastanut evankeliumin hyväksi kuin poika isänsä rinnalla.

Luku 2: 19-30

Timoteus ja Epafroditos

23 Toivon siis voivani lähettää hänet matkaan heti kun saan tietää, miten minun itseni käy.

24 Herraan luottaen uskon, että pääsen itsekin pian tulemaan luoksenne.

25 Nyt minun kuitenkin täytyy lähettää teidän luoksenne veljemme Epafroditos, työ- ja taistelutoverini. Hän on myös teidän lähettinne, joka tuli palvelemaan minua ollessani avun tarpeessa,

26 ja hän on ikävöinyt teitä kaikkia ja ollut huolissaan siitä, että te olette kuulleet hänen sairastuneen.

Luku 2: 19-30

Timoteus ja Epafroditos

27 Sairas hän todella oli, aivan kuolemaisillaan, mutta Jumala armahti häntä, eikä vain häntä vaan myös minua, etten saisi uutta surua entisten lisäksi.

28 Olen sitäkin innokkaampi lähettämään hänet takaisin, jotta te saisitte ilon nähdä hänet jälleen ja että itsekin voisin olla huolettomampi.

29 Ottakaa siis hänet Herran palvelijana iloiten vastaan ja kunnioittakaa hänen kaltaisiaan!

30 Hänhän oli Kristuksen työn vuoksi vähällä kuolla, kun vaaransi henkensä auttaakseen minua siinä, missä te ette voineet auttaa.

Luku 2: 19-30 (selitys)

Timoteus ja Epafroditos

Paavalin aikana oli tavallista, että isät kouluttivat poikansa omaan ammattiinsa ja nämä harjoittivat sitä uskollisesti.

- **Timoteus** osoitti tätä uskollisuutta Paavalin hengellisenä oppipoikana. Olivat paljon yhteistyössä, ja Paavali valmisti Timoteusta jatkamaan palvelustehtävää.
 - Oli aikeissa lähettää hänet Filippiin seurakunnan luo kertomaan oikeuden päätöksestä.
- **Epafroditos** oli toimittanut Paavalille rahalahjan filippiläisiltä. Palasi myöhemmin Filippiin mukanaan Paavalin kiitoskirje.
 - Epafroditos saattoi olla yksi Filippiin seurakunnan vanhimpia.
 - Sairastui ollessaan Paavalin luona ja palasi tervehtyttyään Filippiin. Hänet mainitaan vain Filippiläiskirjeessä.

Luvut 3-4

Jatketaan to 4.4 klo 18:00

Tervetuloa 😊